

[Arbejdsministeren.]

fattelse af, hvad der er befolkningens indstilling til det spørgsmål, end den opfattelse, der må ligge bag oppositionspartiernes standpunkt her i dag. Jeg har den bestemte opfattelse, at de mere end 800.000 arbejdsløshedskassemedlemmer, der arbejder mellem jul og nytår, eller som holder ferie på, hvad jeg vil kalde regulær vis, aldeles ikke sympatiserer med den kompromittering af arbejdsløshedslovgivningen, som finder sted under betegnelsen julelukninger. Det er også min erfaring, at personer, der hæver arbejdsløshedsunderstøttelse i juleperioden, fordi de ikke har et job, finder, at det er noget i retning af en hån mod dem, at personer, der har et job, også kan ordne sig sådan, at de får understøttelse i perioden mellem jul og nytår. Endelig har jeg det indtryk, at ikke så helt få af dem, der er med til, hvad jeg vil kalde at misbruge julelukningerne, gør det med hel- eller halvdårlig samvittighed.

Det er derfor på høje tid, at der bliver sat en stopper for dette misforhold, og jeg takker regeringspartierne for, at de har været med til at sætte denne stopper.

Arbejdsmarkedets hovedorganisationer har i henvendelser til folketingsudvalget indtaget en holdning, der i praksis er ensbetydende med, at de ønsker de seneste års uheldige praksis med julelukningerne opretholdt. Jeg vil gerne herfra sige, at jeg finder hovedorganisationernes holdning i denne sag ganske desillusionerende. Tænk, om hovedorganisationerne, hvis de nu er så stærkt modstander af det forslag, jeg her er kommet med, i stedet for havde peget på andre regler, der effektivt kunne have hindret misbrug af en lovgivning, hvis udformning de har været med til gennem deltagelse i sagkyndige udvalg, hvis indhold de dermed har haft indflydelse på, og hvis bestemmelser de derfor også bør føle et ansvar over for.

Om medhjælperne skal jeg kun gøre et par ganske enkelte bemærkninger. Mindretallet giver i folketingsudvalgets betænkning udtryk for, at medhjælperne, som ikke har haft beskæftigelse hele året igennem, er ringere stillet feriemæssigt, end de ville være efter ferieloven. Det er vist rimeligt her at komme med et kort korrektiv. Medhjælperne har nøjagtig samme antal optjente feriedage og ret til godtgørelse i nøjagtigt

samme omfang, som hvis de havde henhørt under ferieloven, og det uanset om deres beskæftigelse gennem året har været af kortere eller længere varighed. Medhjælperens problem er et andet, nemlig at han i kraft af det særlige personlige forhold til arbejdsgiveren og hans husstand må tilpasse sig ferieplaceringen i overensstemmelse hermed. Der er i øvrigt i praksis normalt tale om en gensidig hensyntagen mellem medhjælper og husbond.

Jeg vil indrømme mindretallet, at såfremt det var meget vigtigt at få medhjælperne over i ferieloven, så er den i mindretallets forslag angivne fremgangsmåde velegnet til på skånsom måde at løse de overgangsproblemer, som rejser sig. Regeringen er imidlertid ikke enig i, at der foreligger et stort behov for, at medhjælperne overgår til ferieloven, hvorved i øvrigt første års medhjælperne ville blive dårligere stillet, end de er efter de bestemmelser, der gælder for dem i dag. Jeg har f. eks. aldrig hørt repræsentanter for landbrugets medhjælperne udtrykke ønske om at komme ind under ferieloven. I det hele taget er interessen for spørgsmålet efter mine erfaringer ikke særlig stor uden for denne sal.

Til slut kun en enkelt bemærkning om de såkaldte partsfiskere. Ved tredje behandling af ferieloven i fjor opfordrede hr. Anker Jørgensen mig til i indeværende folketings-samling at stille forslag om, at partsfiskerne skulle optages i ferieloven. Jeg gjorde naturligvis dette spørgsmål til genstand for overvejelser. Jeg kom til det resultat, at det ikke ville være rigtigt at foreslå partsfiskerne optaget i ferieloven, og jeg gjorde opmærksom på dette i min fremsættelse af nærværende lovforslag. Spørgsmålet gav ikke anledning til bemærkninger under lovforslagets første behandling. Det har ikke givet anledning til bemærkninger i folketingsudvalgets betænkning, og jeg drager deraf den slutning, at de udvalgsberettigede partier deler min opfattelse i så henseende.

Erling Dinesen: Det var jo hårde ord i maj, vi hørte her fra arbejdsministerens side. Jeg har ikke tidligere været ude for, at man har omtalt hovedorganisationerne og deres stillingtagen, deres henvendelser, på en sådan måde, som det er sket her i dag. Det skal nok fremme samarbejdet mellem ar-